

Baltagul - argumentare ca este roman

Mihail Sadoveanu este unul dintre cei mai de seamă prozatori din literatura română care a abordat o diversitate de specii literare, schița, povestirea sau romanul, acesta din urmă fiind o operă epică în proză, de mare întindere, preponderent narativă, cu o acțiune complexă și complicată, ce se desfășoară pe mai multe planuri narative, cu conflicte puternice și cu numeroase personaje, oferind o imagine amplă și profundă a vieții.

Alături de romane ca "Frații Jderi", "Neamul Soimăreștilor" și altele, un loc aparte în creația sadoveniană, îl ocupă opera literară "Baltagul".

Deși de mai mică întindere decât alte opere literare similare în creația lui Mihail Sadoveanu, "Baltagul" are toate notele caracteristice unui roman.

În primul rând, este o operă epică, deoarece autorul își exprimă indirect propriile sentimente de admirație față de însușirile alese ale eroinei prin intermediul acțiunii, relatând o serie de întâmplări și punând-o în relație cu alte personaje.

Ca în orice operă epică, autorul se detașează de subiect și narază obiectiv întâmplările care se desfășoară într-un anumit timp și spațiu. Fiind un roman, acțiunea "Baltagului" cunoaște o mare mobilitate în timp și spațiu, derulându-se de toamnă, când Nechifor Lipan pleacă la Dorna după oi, până primăvara, când Vitoria îi descoperă trupul neînsufletit. Perimetrul acțiunii este de asemenea vast și cuprinde tinuturi de munte de la Magura Tarcaului, zona Dornelor și a Bistriței, până la cele de câmpie, la Cristești, în baltile Jijiei.

Modul de expunere predominant este naratiunea, ca în orice operă epică, dar ea se îmbină maiestrit cu descrierea, dialogul și cu monologul interior prin care scriitorul pune în lumină zbuciumul sufleteș dintre personaje, stabilite într-o lume guvernată de anumite tradiții.

În al doilea rând, fiind un roman, opera literară "Baltagul" are o acțiune mai complexă și mai complicată decât schița și nuvela - celelalte două specii literare epice. Astfel, acțiunea se desfășoară pe parcursul a 16 capitole în care sunt narate, în esență, acțiunile Vitoriei Lipan în căutarea și cunoașterea adevărului despre sotul ei plecat de mai mult timp de acasă. Eroina este convinsă că Nechifor a dispărut, și după ce întreprinde o serie de investigații ce o edifica asupra supozitiei sale, se pregătește să plece în căutarea acestuia însoțită de fiul ei Gheorghita. Drumul este anevoios, asemenea unui labirint presărat de numeroase dificultăți; ea este nevoită să apeleze uneori și la autorități, dar printr-o darzenie deosebită, printr-o inteligență și o abilitate extraordinară, ia totul pe cont propriu și reușește, în final, să-l descopere și să-l pedepsască pe ucigașii.

Acțiunea este lineară, dar există mai multe planuri narative: unele retrospective, trecut, în care Vitoria rememorează întâmplări ale vieții de familie și altele, prezentate în desfășurarea lor, care relatează despre prezenta oilor și a ciobanului în baltile Jijiei, întâlnirile eroinei cu preotul și cu baba Maranda, drumul la Mănăstirea Bistrița și la Piatra Neamț, pregătirile ei pentru drumul cel lung pe urmele sotului și, în sfârșit, căutările înfrigurate finalizate cu stabilirea adevărului și a dreptății.